

לידתה של

איתם? או לא קרו לי אף פעם דברים מעניינים בחיים. או שאולי קרו לי ואני לא יודעת להעריך אותם. או לא קיים אושר ריאלי."

ליעל יש הנחה במה שנוגע למקורם של הדברים: "זה אולי מפני שהתחלתי יותר מדי מוקדם לחשוב, להביס ולעשות. דברים שמתאימים לאשה בת 45. לפעמים חבל לי שאני לא נערה עם חדות-חיים, עם חבר קבוע וקטנוע, נערה שהולכת בבוקר לעבוד במשרד, אוהבת קולנוע ומעריצה שחקן. זה נהדר! למה לא? היא יכולה להיות מאושרת מכל זה. נערה כזאת נהנית מכל הדברים הקטנים, אפילו מן העובדה הפרו-

לקצת סחרחורת. אבל יעל כמעט אפאטית. בכלל לא מתרגשת. לוקחת את זה כמו שזה. מישהו שלא יכול היה לסבול את אדישותה אפילו אמר: "תן לה מחר גיטרה ביד ותגיד לה לשיר באיצטדיון, לפני עשרת אלפים איש, היא לא תתרגש בכלל." ואין צורך להזכיר שיעל אינה מנגנת על גיטרה ואף לא שרה.

האדישות, שבגילה זה היא עדיין תכונה מלכת, אינה העמדת פנים. זוהי תכונת אופי. "אין לי שום נקודה סופית כדי להגיע אליה," אומר הקול המתנגן, המלחה העתית פנים קונדסית. "אני הולכת. יותר נכון: נגרת. לא חושבת מה יהיה. לא מיוצבת לגמרי. לא עקבית במה שאני חושבת — אומרת ועושה. נוטה להכנע למצבירות שאינם תלויים בנסיבות. חיה במצב של אפאטיה מוחלטת."

מאחורי הגוף החשוב, המעורר שריקות התפעלות כשהוא נתון בביקני, מאחורי היציניים החומות המבריקות תמיד, מאחורי החיוכים השוכבניים המתמידים — קיימת ילדה עצובה.

למה עצובה?

"מפני שרע לי."

למה רע?

"רע לי, ככה!"

למה ככה?

"אני תלושה לגמרי. האושר הוא עוד יותר תלוש ממני. כאשר אני מסתכלת אחורה ובוהמת את השנים שעברו עלי, מסתבר לי יותר ויותר כי לא הייתי אף פעם מאושרת."

בכתה השישית בבית-הספר התיכון אליאנס בתל-אביב, נתן המורה לכתוב חיבור ב"צרפתית. יעל כתבה חיבור על נושא האושר. המורה קרא את החיבור, הביא אותו לכיתה ושאל: "ילדה, מאיפה לך כל הדברים ה"אלה?"

"הדברים האלה" כוללים בין השאר גם ידיעה ש"החיים זה דבר שצריך לעבור

לכת הזוהר של הכוכבות — אלא זינוק.

★ ★ ★

מה זה אושר

כ שכל זה בא כבת-אחת, בפרק זמן קצר, יש סיבה טובה להתרגשות, ואפילו

ף ש נערות שהכוכבות עבורן היא חלום ויעוד. זה שלב הכרחי בגיל ההתבגרות, כמו אדמת בילדות או פצעי-בגרות. בדרך המשועבד לאלילי מסך-הכסף, חלום הכוכבות הוא הרבה יותר מאשר סתם סמל להצלחה בחיים. זהו צורך נפשי, המצוי בקרב רבות צעירות בעולם כולו, בדומה לתסביך-אריפוס בשנים מוקדמות יותר.

אבל יש נערות שהכוכבות עבורן היא פשוט גורל. אין מה לעשות. אין טעם להילחם. אין מנוס ואין מיפלט. הן פשוט גולדו להיות כאלה כמו שיש שגולדו להיות מתמטיקאים, ויש אחרים שגולדו להיות מור-סיקאים. אם ירצו או לא ירצו, הקולנוע ידביק אותן בשמי הכוכבים שלו. יעל וידור בת השמונה-עשרה גולדה אף היא במול של כוכב.

★ ★ ★

דרך כוכב בישראל

ר י עצמי לא איכפת, תגיד יעל ב"קול נשי מתנגן, ההופך כל משפט שלה לפסוק מתוך שיר שאין לו התחלה ואין לו סוף, והוא נשמע ספק מהתל, ספק מלב לג. "יהיה — יהיה! לא יהיה — לא יהיה! ואם יהיה — ברוך הבא!"

אלא שה"יהיה" שוב אינו עומד בסיומן שאלה. הוא כבר ישנו. אמנם רק בשלבי הראשונים. זה עתה היא עושה צעדים התחלתיים במסלול הכוכבות. פה הופעה קצרה עם אשכול בכרם בסרט פירסום לענבים. פה תמונה ענק המשכנעת להעדיף דווקא אבוקדו. פניה החושניים, שתוי העצב אינם סרים מהם גם כשהיא מחייכת במלוא הפה, כבר ממלאים עמודים שלמים של מודעות פירסומית צבעונית. זה עתה סיימה תפקיד סכסינשי בסרטם הישראלי החדש של ישראל ("פוצי") וייסלר ואמציה חיוני, אולי תרדו שם, וכבר מוזכר שמה בנושמה אחת עם גאולה נוגי ויונה לוי כמועמדת לתפקיד ראשי בסרט ישראלי סאלח שבאתי, וכבר קיבלה תפקיד משני בסרט מר שמחון ובנו, כשיצרני גידול נוסף בשדה-הבור של הקולנוע הישראלי — דליה והמלחים, טרם החליטו באיזה תפקיד לשבצה בסרט אותו הם עומדים להפיק.

לגבי נערה שרק עכשיו נטשה את ספסל הלימודים והשירות-הצבאי עוד לפני, שלא קיבלה כל הכשרה מקצועית בשטח זה והיא מצוידת רק בנתונים של הופעה חיצונית מצודדת, הרבה הרבה חן וניצוצות של כש"רון משחק, זו אינה כניסה שקטה אל ממי

תמימות ורומנטיקה בהופ

זאת שהחבר שלה קונה לה ארטיק לפי בקשתה!"

★ ★ ★

רומן עז גדות הפיינה

איך שהוא מרגישה יעל בחסרון תחת-החיים. אבל זה אינו חסרון כל כך גדול לגביה עד שתרגיש את עצמה חייבת להיאחז במשהו. אלמלא הכנות השופעת ממנה, ניתן היה לחשוב שהיא מחקה איזו דמות מתוך סרט צרפתי על בני-טובים, האכולים יוש ומרירות, וניצבים בפני חוסר-תכלית וחיים את חייה-רגע. או אולי שוב אין דמויות אלה מסתובבות רק בסרטי הגל-החדש הצרפתי, אלא גם במדשאות של שיוכן רמת-אביב? יתכן כי דמויות אלה שוב אינן מוגבלות למועדוני-לילה פריס-איים, והן צועדות עתה גם תחת שמי יש-ראל.

המלחמה הרתה אותה. מלחמת העולם ה"שניה. אמה נשאה אותה בכטנה עוד בי מחנה הרכוז וראבלסברוק, שם הייתה יחד עם האב הרופא. היא ראתה את העולם יחד עם השלום, שבועות מספר אחרי תום המלחמה. שנות הילדות שלה, עד גיל 9, עברו בי לודז' שבסולין, עיר המתנערת מפעצי ה"מלחמה, אנשים המנסים לנשום באוירה של משטר חדש.

היא עצמה, ילדה בשם גיולה — סם

נעלי סינדרלה אינם נעלי זכוכית, אלא נעלי עור עם עקבים גבוהים הנזקקות לעיתים לתיקון. אבל יעל עצמה שנתגלתה בבת-אחת עליידי יצרני הקולנוע בישראל, היא סינדרלה הנוטעת לארץ תעשיית החלומות.